

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem **JUDr. Ondřejem Růžičkou** ve věci žalobců: a) **PhDr. L. V. nar. , bytem**, b) **BcA Š. T. nar. bytem**, oba zastoupeni Mgr. Janem Lehovcem, advokátem se sídlem Dlážďená 4/1586, Praha 1, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o 2x 100.000, -Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni a) částku ve výši [redacted] Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5% p. a. jdoucím od 27. 10. 2013 do zaplacení a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci b) částku ve výši [redacted] Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. od 27. 10. 2013 do zaplacení a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobkyni a) částku ve výši [redacted] Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,5% z této částky od 27. 10. 2013 do zaplacení a žalobci b) částku ve výši [redacted] Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% jdoucím od 27. 10. 2013 do zaplacení, **se zamítá.**
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům a) a b) náhradu nákladů řízení ve výši, 32.912 Kč k rukám právního zástupce žalobců Mgr. Jana Lehovce, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- V. **Konstatuje se, že** zásahem do obydlí žalobců, k němuž došlo ze strany Policie ČR dne [REDAKCE], **bylo porušeno právo žalobců** na nedotknutelnost obydlí zaručenou v čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Odůvodnění

Žalobci se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 31. 10. 2013 domáhali po žalované náhrady nemajetkové újmy s odůvodněním, že žalobci byli na základě uzavřené nájemní smlouvy nájemníci bytu č. [REDAKCE] který se nachází v činžovním domě na adrese [REDAKCE]. Žalobci zde fakticky bydleli a měli zde ústavně garantované právo na soukromí a ochranu obydlí. Byt má fakticky povahu samostatné jednotky, jedná se [REDAKCE]. Byt byl jasně odlišitelný od ostatních bytů na stejné etáži, které obývají jiní uživatelé. Byt měl samostatnou poštovní schránku, zvonek apod. V ranních hodinách dne [REDAKCE] vnikli do bytu s překonáním uzamčených dveří příslušníci Útvaru rychlého nasazení Policie ČR. Žalobci, kteří předtím spali, byli v nočním úboru znehybněni na podlaze, spoutáni pevnými plastovými pouty s rukama za zády. Žalobci v průběhu zásahu svým jednáním nezavdávali příčinu k použití hrubé síly, přesto byl žalobce b) několikrát napaden a kopnut jedním z příslušníků URNA do žeber. Následně jim byla následně nasazena pouta, která musela strpět po dobu cca 30 minut. Po odchodu zásahové jednotky, došlo k částečnému vyjasnění situace prostřednictvím kriminalistů a Policie ČR. Z vyjádření i z přípisu Krajského ředitelství Policie ČR ze dne 8. 4. 2013 vyplývá, že Policie ČR vnikla do nesprávného obydlí v průběhu domovní prohlídky prováděné na základě příkazu k domovní prohlídce vydané soudcem Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. [REDAKCE] proti zcela jiným osobám a jiným obydlím. Žalobci neměli se zásahem a objasňovanou trestnou činností cokoli společného, přesto museli žalobci strpět nezákonné vzniknutí do jejich obydlí a soukromí, omezení osobní svobody a důstojnosti a fyzickou inzultaci. Na straně žalobců došlo také k psychickému otřesu, který si zejména u slečny V [REDAKCE] vyžádal následný zásah policejního psychologa. Dle nálezu Ústavního soudu ČR IV.ÚS 2227/12 ze dne 14. 11. 2012 k institutu domovní prohlídky v souladu se smyslem ochrany obydlí doplňuje, že domovní prohlídka může být legálně provedena jen v obydlí toho subjektu, který je řádně označen v příkazu k domovní prohlídce. Pokud je domovní prohlídka provedena v obydlí někoho jiného, jedná se o nezákonný zásah nesprávný úřední postup. Došlo tak k porušení práva na ochranu soukromí, důstojnosti, osobní svobody žalobců. Pokud žalovaný namítá, že Policie ČR vycházela při zásahu z údajů uvedených v katastru nemovitostí, toto tvrzení je zvláštní, protože dům, v němž se byt nachází, není rozdělen na bytové jednotky, v katastru nemovitostí proto, podle žalobců, pravděpodobně vůbec údaje o vymezení jednotlivých prostor domu obsaženy nejsou. Kdyby tomu bylo, je povinností Policie ČR zjistit faktický stav v místě domovní prohlídky.

Žalovaná učinila nesporným uplatnění nároku, který neuznává ani co do důvodu, ani co do výše. V posuzovaném případě nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu Policie ČR, příslušníci Policie ČR při zásahu vycházeli ze stavu uvedeného v katastru nemovitostí. Pro posouzení je podstatné to, že majitel domu [REDAKCE] provedl stavební úpravy a nechal byt rozdělit a vytvořil tak tři nové bytové jednotky. Uvedené změny však nebyly zaneseny v katastru nemovitostí. Vinu na celé situaci nese majitel domu, který neuvedl faktický stav co do počtu bytových jednotek v souladu se zápisem v katastru nemovitostí. Policisté v zákroku po zjištění situace na místě pokračovali, celou situaci vyřešili tak, že vnikli do všech bytů. Na věc je třeba nahlédnout, že zde stojí veřejný zájem na dopadení osob podezřelých z trestné činnosti nad zájmem jednotlivce. Policisté se i ústy

krajského ředitele omluvili a na místě samém vedle omluvy nabídli též pomoc psychologa a **lékařské ošetření**. Po zásahu si žalobci na žádná zranění nestěžovali. Pokud se jedná o tvrzení poškození zdraví, [REDAKCE] nebyla prokázána souvislost se zásahem.

Soud má za prokázané z nájemní smlouvy ze dne [REDAKCE] ve znění pozdějších dodatků, že mezi žalobci a [REDAKCE], byla uzavřena dne [REDAKCE] nájemní smlouva, jejímž předmětem byl mezonetový byt č. [REDAKCE] v domě čp. [REDAKCE] ve [REDAKCE] podlaží [REDAKCE]. Dále má soud za prokázané z příkazu k domovní prohlídce a příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků Okresního soudu v Kolíně čj. [REDAKCE] [REDAKCE] že dne 21. 1. 2013 ze strany soudu byl vydán příkaz k domovní prohlídce k bytu č. [REDAKCE] nacházející se ve [REDAKCE] patře bytového domu v [REDAKCE] který užívá N [REDAKCE] N [REDAKCE] a I [REDAKCE] H [REDAKCE] který je v majetku [REDAKCE]

Dále má soud za prokázané z výpovědi žalobkyně a) a žalobce b), ve spojení s předloženou fotodokumentací, skutečnost, že žalobci byli nájemníky v bytě [REDAKCE] na uvedené adrese tak, jak toto má soud již za prokázané ze shora uvedené nájemní smlouvy. Z jejich výpovědí má soud dále za prokázané, že prostorová dispozice uvedeného bytu byla taková, že z chodby byly vstupní dveře u nichž byly tři samostatné zvonky označené jako [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], stejně tak potom u vchodových dveří byly samostatně označené zvonky se jmény žalobce i se jmény osob, vůči kterým byla nařízena domovní prohlídka. A dále má soud z fotodokumentace žalobkyně a) a žalobce b) za prokázané, že existovaly samostatné domovní schránky s označením bytu [REDAKCE], [REDAKCE]. Soud má dále za prokázané z výpovědi žalobkyně a) a žalobce b) a z vyjádření plk. Mgr. Jana Ptáčka, ředitele krajského ředitelství Policie ČR, ze dne 26. 6. 2013, že došlo ze strany Policie ČR k otevření bytu žalobců. Stížnost na nezákonný postup policistů byla vyhodnocena jako nedůvodná, byla vyslovena lítost nad nepříjemnou zkušeností, kterou stěžovatelé ne vinou Policie ČR získali a byla vyjádřena omluva krajským ředitelem Policie ČR. Dále má soud za prokázané z lékařské zprávy [REDAKCE] [REDAKCE] ve spojení s výpovědí žalobkyně a) a žalobce b) skutečnost, že v rámci provedené domovní prohlídky došlo k zásahu na zdraví žalobce b).

Podle ust. § 1 zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“).

Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Soud se nejprve zabýval skutečností, zdali k požadavku žalobců na odškodnění existuje odpovědností titul, kterým by byl nesprávný úřední postup Policie ČR. Vzhledem k tomu, že se jednalo o zásah Policie ČR, který však byl prováděn v rámci vedeného trestního řízení, soud dle ust. § 6 odst. 2 zákona č. 82/98 Sb. jednal s Ministerstvem spravedlnosti, neboť toto jedná jménem státu za situace, došlo-li ke škodě v trestním řízení. Žalovaná ani nijak eventuální absenci pasivní legitimace nenamítala.

Soud se dále zabýval skutečností, zdali v působení Policie ČR a to vykonáním domovní prohlídky v bytě č. ■■■ na adrese ■■■, dne ■■■ došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Soud má za prokázané z příkazu k domovní prohlídce čj. ■■■ ze dne 21. 1. 2013, že byl vydán příkaz k domovní prohlídce bytu č. ■■■ nacházející se na adrese ■■■. Soud dospěl k závěru, že je nutné vycházet z tohoto příkazu k provedení domovní prohlídky a to zejména vzhledem k požadavku jasného a konkrétního označení prostor, ve kterých má být domovní prohlídka provedena. Ze strany Okresního soudu v Kolíně došlo k naprosto jasnému a zřetelnému označení těchto prostor jako byt č. ■■■. V souladu s ostatními provedenými důkazy má soud na to, že při provádění domovní prohlídky Policie ČR měla postupovat v souladu s takto konkrétně vymezenou bytovou jednotkou. Je evidentní, že co se týká osoby N■■■ N■■■ potom tento byl samostatně a jasně viditelně označen na schránce bytu, na schránce, která nesla označení byt č. ■■■. Zatímco žalobci byli označeni samostatně na schránce byt č. ■■■ (jak toto vyplývá z výpovědi žalobců a z předložené fotografie.) Zároveň je evidentní ze samotné dispozice bytu, kdy před vstupními dveřmi byli označené tři samostatné zvonky s nápisy ■■■, ■■■, ■■■ a i z fotografií vyplývá, že samotná dispozice prostor tak, že vchodové dveře vedly do předsíně, ze které vedly další troje dveře, kde minimálně dveře žalobců byly označeny koulí. Je sice pravdou, že samotný byt žalobců ■■■ nebyl samostatně označen žádným nápisem, nicméně je nutné přihlédnout k tomu, že z celkových indicií a ze samotného příkazu k domovní prohlídce bylo evidentní, že se v žádném případě příkaz k domovní prohlídce nevztahuje na celý byt č. ■■■ ale pouze na část bytu označená jako ■■■. Soud má za to, že vzhledem k obecné praxi soudu, kdy příkazy k domovní prohlídce jsou vydávány na základě požadavků a zjištění Policie ČR, i tento příkaz k domovní prohlídce byl vydán v rámci takového postupu a Policii ČR tak muselo být zřejmé, že se nejedná o celý byt č. ■■■ ale pouze o byt ■■■. Právě ke shora uvedené úvaze svědčí i skutečnosti, že žalobci byli označeni na samostatné domovní schránce bytu č. ■■■ zatímco jeden z hledaných byl samostatně označen na domovní schránce k bytu č. ■■■. I skutečnost, že jsou zde další tři bytové jednotky, potom měla Policie ČR zjišťovat v rámci samotné domovní prohlídky, neboť tyto indicie zde jasně byly a zejména byly zakotveny v samotném příkazu k domovní prohlídce. Soud dospěl k závěru, že zde došlo k nesprávnému úřednímu postupu Policie ČR, když porušila čl. 12 Listiny základních práv a svobod, ve kterých je zaručena nedotknutelnost obydlí. Policie ČR tak bez platného příkazu k domovní prohlídce vnikla do obydlí žalobců a zde potom vykonala prohlídku. Dle judikátu IV.ÚS 2227/2012 je nutné přisvědčit žalobcům v tom směru, že je povinností Policie ČR, aby i bez informací v katastru nemovitostí šetřila

řádně konkrétní okolnosti týkající se příkazu k domovní prohlídce a zejména k prostorám, ve kterých má být domovní prohlídka provedena.

Soud neprováděl důkazy výpisem z katastru nemovitostí ani nesdílí přesvědčení žalované v tom směru, že z katastru nemovitostí nijak nevyplývá rozdělení na bytové jednotky a Policie ČR tak nemohla vědět o takovém to jednotlivém rozdělení na další samostatné byty a za toto je zodpovědný majitel bytu a to právě na základě shora uvedené úvahy v tom směru, že naopak byl to soud, byl to Okresní soud v Kolíně a byla to Policie ČR, která sama vydala příkaz k domovní prohlídce pouze části předmětného bytu, nikoli bytu č. [REDAKCE] bez dalšího, ale konkrétně bytu č. [REDAKCE]. Soud tak má za to, že samotný výpis katastru nemovitostí je v tomto případě irelevantní. Soud tak dospěl k závěru, že zde došlo k nesprávnému úřednímu postupu Policie ČR.

Soud se dále zabýval skutečností, zdali ze zjištěného nesprávného úředního postupu žalobcům vznikla nemajetková újma a jaká byla také intenzita této nemajetkové újmy. Ze strany žalobců k dotazu soudu bylo konkretizováno, že neshledávají nesprávný úřední postup Policie ČR v přesahu pravomocí Policie ČR v rámci provedené domovní prohlídky, ale požadavkem na odškodnění je nesprávný úřední postup právě ze samotného porušení čl. 12 Listiny základních práv a svobod a to v tom směru, že Policie ČR bez příkazu k domovní prohlídce nebo jiného odůvodnění vnikla do bytu žalobců a zde tyto omezila na jejich právech. Z tohoto důvodu soud neprovedl navržené ze strany žalované a to výsledky zasahujících osob (a to i k situaci, kdy ze strany žalované žádný konkrétní návrh na výsledky konkrétní osoby, která prohlídku prováděla, navržen nebyl) a to vzhledem k tomu, že zde nijak ze strany žalobců nebylo tvrzeno jakékoli zneužití pravomoci osob, které takovouto domovní prohlídku vykonávali. Ze strany žalobců byl pouze popsán průběh dané domovní prohlídky, při které nijak ze strany zasahujících orgánů nebyly porušeny jejich povinnosti.

Co se týká samotné intenzity zásahu, její zvýšení nebylo nijak tvrzeno právě porušením předpisů Policie ČR týkající se výkonu domovní prohlídky, ale domovní prohlídkou samotnou. Soud uvěřil výpovědím žalobkyně a) i žalobce b) o průběhu domovní prohlídky, kdy tyto nejsou nijak neuvěřitelné vzhledem k takto obvykle prováděným domovním prohlídkám. Domovní prohlídka trvala po dobu cca 30 minut. Soud uvěřil skutečnosti, že zejména intenzita zásahu byla dána samotným překvapením žalobců, neboť k domovní prohlídce došlo v časných ranních hodinách, kdy žalobci spali, následně zde došlo k vniknutí ozbrojených osob, spoutání účastníků a dalšímu provádění domovní prohlídky. Intenzita daného zásahu je podle soudu zásadní i v tom směru, kdy soud uvěřil výpovědi žalobce b), která nebyla nijak sporována v tom směru, že nebyli schopni následujícího dne v daných prostorách usnout, byli nuceni přespát v hotelu a i následně došlo k ukončení nájmu na dané prostory, neboť se v nich účastníci necítili jistí a soud uvěřil také tvrzení žalobkyně v tom směru, že po určitou dobu nebyla schopná usínat a to z hlediska očekávání eventuálního dalšího zásahu ze strany třetích osob. Z přípisu krajského ředitele Policie ČR, z výpovědi žalobkyně a) má soud za prokázané, že ta následně vyhledala psychologickou pomoc, která jí byla ze strany Policie ČR nabídnuta, když však dle tvrzení žalobkyně jí pomohla spíše skutečnost, že někomu od Policie ČR mohla říci, co si o dané domovní myslí, jak na ni tato zapůsobila. Ne že by samotné psychologické vyšetření mělo nějaký větší efekt. Co se týká poranění žalobce b), zde žalovaná nenavrhlala žádné důkazy k rozporování skutečnosti, že by dané poranění nevzniklo jindy než při domovní prohlídce. Soud navíc uvěřil těmto tvrzením ze strany žalobce a to ve spojení s jeho výpovědí a potom se samotnou lékařskou zprávou [REDAKCE] která je datována těsně po proběhnutí domovní prohlídky a to dne [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin. Soud má za to, že je naprosto nepravděpodobné, aby žalobce b) po proběhnutí domovní prohlídky si sám jakýmkoli způsobem nebo způsobem jiným než při

dané domovní prohlídce, způsobil zranění, která jsou zachycena v dané lékařské zprávě, a ještě stihl dojet k lékaři během cca necelých dvou hodin. Soud má za to, že zde je prokázána příčinná souvislost mezi domovní prohlídkou a poraněním žalobce. Žalovaná nijak nesporeovala v rámci provedené domovní prohlídky skutečnost, že by si žalobce zavinil tato zranění sám, naopak soud uvěřil tvrzení žalobce b) v tom směru, že zranění mu byla způsobena v rámci zásahu policejním orgánem. Soud přihlédl ke skutečnosti, že zde došlo ke spoutání žalobkyně a) i žalobce b) i k následnému lehčímu zdravotnímu poškození žalobce b) v rámci výkonu domovní prohlídky s tím, že i vlastně toto spoutání, které je při domovních prohlídkách obvyklé a soudu je známo z jeho činnosti, potom přispělo i ke zvýšené intenzitě provedené domovní prohlídky.

Soud má po provedeném dokazování za prokázanou skutečnost, že nesprávným úředním postupem Policie ČR žalobkyni a) i žalobci b) vznikla nemajetková újma. Soud následně dospěl k závěru, že tato újma je takové intenzity, že je nutné odškodnit ji v penězích. Soud konstatoval jak porušení práva žalobců zaručených v čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30Cdo 401/2010, 30Cdo 1076/2010, 30Cdo 1293/2011, 30Cdo 255/2010 a zároveň žalobcům přiznal odškodnění v penězích, neboť se domnívá, že intenzita daného zásahu a zejména prožitá trauma z tohoto nesprávného úředního postupu není intenzity bagatelní, není možné nahradit pouze konstatacím porušení práva. Soud nicméně vzhledem k tomu, že žalobci takovéto konstatacím v rámci jednoho výroku požadovali, i vzhledem k postupu Policie ČR, která nejprve žádné informace neposkytovala, následně došlo pouze k vyjádření politováníhodnosti dané situace, konstatoval porušení práva na nedotknutelnost obydlí zaručené v čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vedle přiznaného zadostiučinění v penězích, neboť se i konstatacím v tomto případě jeví jako účinný nástroj nápravy.

Co se týká právě odškodnění v penězích, soud přihlédl ke všem tvrzeným zásahům, které byly ze strany Policie ČR v rámci provedené domovní prohlídky způsobeny, zejména také k době, kdy domovní prohlídce proběhla, neboť se jednalo o brzké ranní hodiny, kdy žalobci spali a právě v souvislosti s takto vykonanou nezákonnou domovní prohlídkou utrpěli prvotní šok, následně potom i v rámci spoutání, omezení osobní svobody na dobu cca 30 – 45 minut a dále i skutečností, že následně tato domovní prohlídka, tento zásah zanechal následky u žalobce b) dokonce fyzické, u žalobkyně a) do jisté míry psychické, kdy měla potřebu sdělit své pocity Policii ČR. Právo na nedotknutelnost obydlí dle čl. 12 Listiny základních práv a svobod je jedním ze základních lidských práv, kdy i demokratický stát je povinen ctít toto právo svých občanů, a nelze akceptovat, aby docházelo k vniknutí do obydlí jiných než trestně stíhaných osob a k omezení jejich základních lidských práv, jak se tomu stalo v případě žalobců. Soud vzhledem k porušení zásadního práva zásadním způsobem, kdy žalobci byli po dobu cca 30 minut spoutáni, nevěděli, co se děje, byli dezorientovaní, došlo zde i k fyzickému napadení žalobce b), dospěl k závěru, že částka ██████████ Kč pro každého z žalobců, (neboť soud má za to, že tato rovnost uvedeného odškodnění je dána spolu sdílením dané nemajetkové újmy, neboť se jedná o životní partnery, kteří byli v jednom bytě. Tato událost se jim přihodila dohromady, v obdobný čas s tím, že zvýšený zásah do psychické roviny u žalobkyně a) je potom vyrovnáván fyzickým zásahem u žalobce b) je částkou přiměřenou. Soud má za to, že je na místě přiznat shodnou částku oběma žalobcům jako náhradu nemajetkové újmy, která je v souvislosti s nesprávným úředním postupem spočívajícím v nesprávně provedené domovní prohlídce ze strany Policie ČR, vznikla. Soud k tomuto odškodnění přistoupil na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30Cdo 2813/2011 per analogiam, kdy soud dospěl k závěru, že tato forma a výše zadostiučinění je v souladu s obecně sdílenou představou spravedlnosti.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 o.s.ř. a přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení dle ust. § 9 odst.4 písm. a/ vyhl. 177/96 Sb., za jeden úkon právní služby 3100 Kč. celkem 5 úkonů (příprava a převzetí, seps žaloby, doplnění žaloby a 2 x účastně jednání, dále 5 x režijní paušál á 300 Kč a DPH, to vše sníženo o 20 % dle ust. 12 odst. 4 vyhl. 177/96 Sb., pro každého z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání, a to do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku prostřednictvím zdejšího soudu k soudu Městskému v Praze.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena tímto rozhodnutím, může se oprávněný obrátit na obecný soud povinného s návrhem na soudní výkon rozhodnutí

V Praze dne 3. dubna 2014

JUDr. Ondřej Růžička, v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Jitka Hrabíková